

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph.D., v právní věci žalobce **EKO Agrostav a.s.** se sídlem Přerov, Tovačovská 300, v řízení zastoupeného Mgr. Davidem Bukalem, advokátem se sídlem Olomouc, Sokolská 7, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, za účasti osoby zúčastněné na řízení **J. P.** o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2013, č.j. KUOK 85264/2013, ve věci stavebního povolení,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2013, č. j. KUOK 85264/2013, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí, stavební povolení, Městského úřadu v Hranicích (dále jen

„stavební úřad“) ze dne 3. 7. 2013, č. j. OSUZPD/4656/12-21, kterým byla manželům P. povolena stavba rodinného domu a opěrné zdi umístěné na pozemcích parc. č. X (trvalý travní porost) a X (trvalý travní porost), oba v k. ú. Teplice nad Bečvou.

Žalobce jakožto vlastník sousední nemovitosti č. p. X v níž má umístěnu zahradnickou provozovnu, uvádí, že povolení stavby tak, jak bylo provedeno rozhodnutím stavebního úřadu, zasahuje zásadním způsobem do jeho vlastnických práv a namítá, že:

- 1) stavební úřad i žalovaný měli přihlížet k jeho námitce týkající se výškového osazení stavby (žalobce nesouhlasil s názorem stavebního úřadu, že stavbu rodinného domu není třeba usadit do terénu v absolutních nadmořských výškách, neboť v opačném případě účastníci řízení nejsou schopni posoudit, v jakých výškových poměrech v území bude stavba postavena). Nesouhlasí s názorem žalovaného, že tato námitka měla být uplatněna v územním řízení a ve stavebním řízení se k ní nepřihlíží. Žalobce je naopak přesvědčen, že jsou splněny obě podmínky § 114 odst. 1 stavebního zákona, neboť námitka směřuje proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů a žalobce je dotčen na svém vlastnickém právu;
- 2) ve stavebním řízení uváděl, že je veřejně dohledatelné, že povolovaná stavba se nachází na meliorovaném území, ačkoli stavební úřad tvrdí opak. Proto žalobce zadal vypracování oponentního hydrologického posudku. Žalovaný se s touto námitkou žalobce vypořádal strohým konstatováním bez dalšího rozvedení těchto závěrů, které dle názoru žalobce nesplňuje zákonné podmínky pro obsah odůvodnění rozhodnutí dle ust. § 68 odst. 3 správního řádu;
- 3) žalobce dále uvedl, že je přesvědčen, že k námitkám, které uvedl v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 22 A 140/2012, týkajícího se územního rozhodnutí o umístění předmětné stavby, by měl soud přihlídnout i v tomto řízení. Žalobce tyto námitky vyjmenoval a blíže odkázal na žalobu podanou v řízení sp. zn. 22 A 140/2012.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné a k námitkám žalobce uvedl, že tyto byly uplatněny již v průběhu stavebního řízení. K námitce č. 1) argumentuje obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí, k námitce č. 2) uvádí, že zjištění stavebního úřadu považoval za dostatečné a měl tak za to, že nebylo potřebné další rozvedení jeho závěrů.

K řízení se jako osoba na řízení zúčastněná připojil stavebník Josef Prokeš, který se v řízení nevyjádřil.

Ze správního spisu soud zjistil, že dne 3. 7. 2013 bylo stavebním úřadem vydáno stavebníkům M. a J. P. stavební povolení č. j. OSUZPD/ 4656/13-21, pro stavbu rodinného domu a opěrnou zeď umístěné na pozemcích parc. č. X (trvalý travní porost) a X (trvalý travní porost) oba v k. ú. Teplice nad Bečvou. V tomto rozhodnutí stavební úřad vypořádal námitky žalobce, které vznesl dne 6. 5. 2013, mezi nimiž byla i námitka, že stavba není výškově umístěna, není stanovena absolutní výška dle BJP, vše je kótováno v relativních výškových kótách, z výkresové části není patrný vliv stavby na okolní zástavbu. K této námitce stavební úřad ve svém rozhodnutí uvedl, že k ní s ohledem na ustanovení § 114 odst. 2 stavebního zákona nepřihlížel, neboť se jedná o námitku, která mohla být uplatněna při územním řízení.

Dále žalobce v námitkách uvedl, že není řešeno odvedení přerušených drenáží. K tomuto stavební úřad mj. uvedl, že v územním řízení byl zpracován hydrogeologický posudek vypracovaný Ing. J. T., z něhož vyplývá, že stavba rodinného domu a opěrné zdi nebude vyžadovat žádná speciální opatření z hlediska zakládání, jelikož se nenachází v sesuvném, poddolovaném či seizmicky aktivním prostředí. Předložená projektová dokumentace řeší v souhrnné technické zprávě průzkumy a měření a je v ní mj. navrženo opatření pro případný nález vodohospodářské meliorace. Tato část souhrnné technické zprávy dokládá, že při provádění přípojek nebylo meliorační potrubí prokázáno, přesto však oprávněná osoba do dokumentace zapracovala řešení pro případ výskytu a nutnosti přerušení vodohospodářských meliorací. Odvedení přerušených drenáží je tedy v projektové dokumentaci řešeno, proto stavební úřad doplnění podkladů v tomto smyslu nepožadoval. Vycházel také z územně analytických podkladů (Mapový podklad ČUZK MÚ Hranice, T MAPY spol. s r.o. Hradec Králové 2010), podle kterých stavba rodinného domu a opěrné zdi do meliorovaného území nezasáhne. Mapový podklad je součástí spisového materiálu.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalovaný dne 17. 7. 2013 odvolání, jehož obsahem jsou skutečnosti uvedené v žalobních bodech. Žalobcem zmiňovaný hydrogeologický posudek není součástí spisu.

Dne 3. 10. 2013 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí. Ve svém odůvodnění k odvolání žalobce uvedl, že ohledně námítky týkající se výškového osazení stavby se *ztotožňuje s postupem stavebního úřadu, neboť dle § 114 odst. 1 stavebního zákona může účastník řízení uplatnit námítky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo. Odvolatel ve stavebním řízení podal námitku, která jednoznačně měla být uplatněna v územním řízení a k takové námitce se dle odst. 2 nepřihlíží. Pro předmětnou stavbu bylo dne 28. 3. 2012 vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby čj. OSU/710/12-10. Z dokumentace ověřené v územním řízení je zcela zřejmá úroveň stávajícího a upraveného terénu i vliv stavby na okolní zástavbu a tvrzení odvolatele, že účastníci řízení nejsou schopni posoudit, v jakých výškových poměrech bude stavba postavena, je ... neopodstatněné. K námitce týkající se meliorace uvedl, že stavební úřad vycházel jednak z předložené projektové dokumentace, kde pod bodem h) souhrnné technické zprávy – průzkumy a měření- je navrženo opatření proti pronikání půdního radonu z podloží a dále opatření pro případný nález vodohospodářské meliorace, jednak vycházel ze skutečnosti, že při provádění přípojek inženýrských sítí, které se již na pozemku vyskytují, nebylo meliorační potrubí prokázáno a v neposlední řadě vycházel z územně analytických podkladů - mapového podkladu ČUZK MÚ Hranice, T MAPY spol. s r.o. Hradec Králové 2010, ze kterého vyplývá, že stavby rodinného domu a opěrné zdi do meliorovaného území nezasahují a rovněž ani ze strany příslušného dotčeného orgánu (Odbor životního prostředí na úseku vodního hospodářství Mě Ú Hranice) nebyly v této věci vzneseny žádné námítky.*

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s.ř.s.)

K žalobní námitce č. 1) krajský soud uvádí, že se plně ztotožňuje s názorem stavebního úřadu a žalovaného, že námitka žalobce týkající se výškového osazení budovy měla být uplatněna v územním řízení a nikoli v řízení stavebním.

Skutečnost, že hledisko výškového osazení budovy, tedy polohové umístění stavby, je řešeno v územním řízení a nikoli v řízení stavebním, vyplývá z ustanovení § 9 odst. 5 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, které stanoví, že součástí rozhodnutí o umístění stavby je grafická příloha, která obsahuje celkovou situaci v měřítku katastrální mapy se zakreslením stavebního pozemku, požadovaného umístění stavby, s vyznačením vazeb a vlivů na okolí, zejména vzdáleností od hranic pozemku a sousedních staveb, a popřípadě vybranou část dokumentace podle přílohy č. 1 k vyhlášce o dokumentaci staveb. Vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve své příloze 1. stanoví rozsah a obsah dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení, jímž je dle bodu C.2 písm. e, g a dle bodu C.3 písm. e, g výškopis a polohopis a stanovení nadmořské výšky 1. nadzemního podlaží u budov (+/- 0,00) a výšky upraveného terénu; maximální výška staveb.

Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona se nepřihlíží k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území. Jde o vyjádření principu tzv. koncentrace, který vyjadřuje požadavek, aby námitky, které se věcně vztahují k určitému typu řízení, byly uplatňovány právě v onom řízení a nebylo možné jimi argumentovat v řízení jiném. Zásada koncentrace brání tomu, aby se žalobce ve stavebním řízení dodatečně domáhal ochrany svých práv a oprávněných zájmů, jejichž ochrany se mohl a měl domáhat již v rámci řízení územního (k tomu blíže viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2012, č. j. 9 As 10/2012-22, 17. 2. 2012, č. j. 8 As 54/2011-344, nebo ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68, dostupné na www.nssoud.cz).

Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že žalobce měl uplatnit svoji námitku proti výškovému osazení stavby v řízení o umístění stavby. Územní řízení však již bylo pravomocně ukončeno a stavební úřad z něj musel ve stavebním řízení vycházet. Námitka žalobce, že se správní orgány měly jeho námitkou věcně zabývat, je tak shledána soudem jako nedůvodná, neboť správní orgány postupovaly ve stavebním řízení v souladu s ustanovením § 114 odst. 2 stavebního zákona, pokud k této námitce žalobce nepřihlížely.

K žalobní námitce č. 2) soud podotýká, že by bylo na místě, aby se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí vyjádřil konkrétněji k odvolací námitce žalobce spočívající v nesouhlasu s neexistencí meliorace na předmětném pozemku, aby jasně uvedl, proč se ztotožňuje s názorem stavebního úřadu, případně aby se vyjádřil k tvrzení žalobce, že zadal vypracování oponentního hydrologického posudku, a nikoli pouze popsal postup stavebního úřadu ohledně meliorace. Avšak za situace, kdy žalobce v odvolání prakticky toliko zopakoval svá tvrzení

ze stavebního řízení, a sice že trvá na tom, že se stavba nachází na meliorovaném území, což nijak nedoložil, neboť jím uváděný hydrogeologický posudek nebyl stavebnímu úřadu ani žalovanému nikdy předložen, lze považovat za dostatečnou a přezkoumatelnou úvahu žalovaného, který tuto námitku žalovaného vypořádal tím, že popsal všechny skutečnosti, z nichž bylo stavebním úřadem zjištěno, že se na předmětném pozemku meliorační potrubí nenachází, a z tohoto popisu lze dovodit, že se žalovaný ztotožnil s názorem stavebního úřadu.

Co se týče námitek, které žalobce uvedl v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 22 A 140/2012, soud uvádí, že tyto směřují proti jinému rozhodnutí žalovaného (proti rozhodnutí o umístění stavby), proto není možné se jimi zabývat nebo je zohlednit v tomto řízení. Odkaz na žalobní body obsažené v jiné žalobě není řádným žalobním bodem pro žalobu nyní projednávanou (k tomu srov. např. již rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 29.6.1998 č.j. 6 A 179/95-21, in Soudní judikatura 4/2000, č. 685).

Žádný z žalobních bodů nebyl shledán důvodným, a proto byla žaloba podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly v tomto řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

O náhradě nákladů řízení osoby na řízení zúčastněné bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 5 s.ř.s., když soud v tomto řízení jí neuložil žádnou povinnost a neshledal ani žádné okolnosti hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení odůvodňovaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 27. srpna 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu